

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6726/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Сублић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Вујин, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Крстић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 541/20 од 16.04.2021. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 541/20 од 16.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 541/20 од 16.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 839/18 од 14.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да у заоставштину пок. ВВ, бившег из ..., преминулог ...1996. године, не улази $\frac{1}{2}$ дела ванкњижног права сувласништва на двособном стану број .., површине 40 м², у приземљу у улици ... број .. у ..., што је тужени дужан да призна и да трпи. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је сувласник са $\frac{3}{4}$ идеалног дела ванкњижног права сувласништва на двособном стану број .., површине 40 м², у приземљу у улици ... број .. у ..., по основу наслеђа иза пок. ГГ, што је тужени дужан да призна и да трпи. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиле да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 149.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 541/20 од 16.04.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. Ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиле да се утврди да у заоставштину пок. ВВ, бившег из ..., не улази $\frac{1}{2}$ дела ванкњижног права сувласништва на двособном стану, те да се утврди да је тужилца сувласник са $\frac{3}{4}$ идеалног дела ванкњижног права сувласништва на назначеној непокретности, по основу наслеђа иза пок. ГГ. Тужилца у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретног спора. Из цитиране одредбе члана 404. ЗПП произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. По оцени Врховног касационог суда, правна питања која тужилца поставља у ревизији нису питања од општег интереса, нити су питања која су од значаја за равноправност грађана, а не постоји ни потреба за новим тумачењем права, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилца је поднела тужбу ради утврђења 27.10.2015. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 2.000.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**